

Spring 2004

Polish Law Review

Warszawa:
tel. (48-22) 447 4300
fax (48-22) 447 4301

Gdynia:
tel. (48-58) 782 0200
fax (48-58) 782 0201

Katowice:
tel. (48-32) 757 2414
fax (48-32) 757 2483

W TYM NUMERZE:

- ◆ Najważniejsze zmiany w sądownictwie administracyjnym, które weszły w życie z dniem 1 stycznia 2004 roku
- ◆ Zamówienia publiczne po nowemu
- ◆ Wybrane zagadnienia dotyczące nowelizacji Kodeksu spółek handlowych
- ◆ Negocjacje w Kodeksie cywilnym po zmianach
- ◆ Zatrudnianie pracowników tymczasowych
- ◆ Nowelizacja ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych
- ◆ Nowelizacja ustawy – Prawo własności przemysłowej

IN THIS ISSUE:

- ◆ Major Changes in the Structure of Administrative Courts after 1 January 2004
- ◆ New Public Procurement Regulations
- ◆ Selected Issues Concerning Amendments to the Commercial Companies Code
- ◆ Negotiations in the Amended Civil Code
- ◆ Employment of Temporary Workers
- ◆ Amendments to the Act on Transfer Tax
- ◆ Amendments to the Industrial Property Law

Uprzejmie informujemy, iż wszystkie poprzednie wydania biuletynu "Polish Law Review", jak również artykuły prasowe przygotowane przez prawników naszej kancelarii dostępne są na stronie internetowej www.millercanfield.com w zakładce "Services – Our Practice in Poland".

Please be informed that previous issues of the "Polish Law Review" bulletin as well as press articles by our lawyers are available on the web site www.millercanfield.com in the "Services – Our Practice in Poland" folder.

NAJWAŻNIEJSZE ZMIANY W SĄDOWNICTWIE ADMINISTRACYJNYM, KTÓRE WESZŁY W ŻYCIE Z DNIEM 1 STYCZNIA 2004 ROKU

1 stycznia 2004 roku weszły w życie ustawy i wydane na ich podstawie akty wykonawcze, zmieniające dotychczasową strukturę sądownictwa administracyjnego w Polsce. Najważniejsze z nich to:

- ustawa z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych,
- ustawa z 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Od 1 stycznia 2004 roku sądownictwo administracyjne w Polsce jest dwuinstancyjne. Pierwszą instancją stanowią wojewódzkie sądy administracyjne, a drugą – Naczelny Sąd Administracyjny. Wyżej wymienione ustawy wprowadziły wiele istotnych zmian do dotychczas obowiązującego postępowania administracyjnego.

MAJOR CHANGES IN THE STRUCTURE OF ADMINISTRATIVE COURTS AFTER 1 JANUARY 2004

On 1 January 2004 two new regulations took effect designed to restructure administrative courts and administrative court proceedings. The new regulations include:

- The Act of 25 July 2002 – the Law on the Structure of Administrative Courts; and
- The Act of 30 August 2002 – the Law on Administrative Court Proceedings.

As of 1 January 2004, administrative courts have been restructured into two instances. The new Voivodship Administrative Courts became courts of first instance, while the Supreme Administrative Court is now the court of second instance. These two new regulations significantly alter the conduct of administrative court proceedings from those previously in force.

Zmieniły się regulacje dotyczące zdolności sądowej stron w postępowaniu. Nowością jest przyznanie zdolności sądowej jednostkom organizacyjnym nie posiadającym osobowości prawnej, którym przepisy szczególnie przyznają, bądź przewidują możliwość przyznania uprawnienia lub nałożenia na nie obowiązku, bądź dopuszczają kierowanie do nich nakazów i zakazów. Po raz pierwszy zdefiniowane zostało pojęcie „uczestnika na prawach strony”, którym jest osoba biorąca udział w postępowaniu, ale nie wnosząca skargi, jeżeli wynik postępowania dotyczy jej interesu prawnego. Uczestnikiem postępowania w pewnych przypadkach może być także organizacja społeczna, nawet jeśli nie posiada osobowości prawnej.

Zmianie uległ tryb wnoszenia skargi do sądów administracyjnych. Według nowych przepisów skargę na działanie lub bezczynność organu administracyjnego można wnieść do sądu administracyjnego za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność jest skarżona. Na wniesienie skargi do właściwego organu skarżący ma 30 dni, poczynając od dnia doręczenia mu rozstrzygnięcia w sprawie. Organ administracyjny zobowiązany jest do przekazania skargi wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę do sądu administracyjnego w ciągu 30 dni od dnia jej wniesienia przez skarżącego. Jeżeli organ nie przekaze akt sprawy do sądu zgodnie z nałożonymi na niego wymaganiami, sąd ma możliwość „ukarania” takiego organu, przez nałożenie na niego grzywny. Jeżeli, pomimo nałożenia na organ grzywny, sprawa nadal nie zostaje przekazana sądowi, a stan faktyczny i prawny przedstawione w skardze nie budzą wątpliwości, sąd na wniosek skarżącego może sam rozpoznać sprawę na podstawie nadesłanego odpisu skargi.

Zmienione zostały także regulacje dotyczące cofnięcia skargi, które teraz jest dla sądu wiążące. Sąd nie jest związany cofnięciem skargi tylko w jednym przypadku - gdy uzna, że jej cofnięcie zmierza do obejścia prawa lub może spowodować utrzymanie w mocy aktu lub czynności dotkniętych wadą nieważności.

Nowe unormowania znoszą instytucję rewizji nadzwyczajnej. Teraz od wyroku wydanego przez sąd administracyjny lub postanowienia kończącego postępowanie przysługuje skarga kasacyjna do NSA. Kasację może wnieść strona postępowania oraz tzw. podmioty kwalifikowane, czyli prokurator i rzecznik praw obywatelskich. Podstawy do wniesienia skargi kasacyjnej są ujęte szeroko, analogicznie do podstaw kasacyjnych w postępowaniu cywilnym. Kasacja może być oparta na naruszeniu prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie albo naruszeniu przepisów postępowania, jeżeli uchybienie mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy. Skargę kasacyjną można wnieść do sądu, który wydał zaskarżony wyrok lub postanowienie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia stronie odpisu orzeczenia z uzasadnieniem

One of the most significant changes introduced by the new regulations regards the ability to sue or be sued in administrative proceedings. In contrast to the past, organisational units not having legal capacity, on which specific duties have been or may be imposed by separate regulations, or which may be subject to a ban or specific order, are now capable of being sued. For the first time the definition of “a participant having the same rights as a party” has been included in the regulations, that is a person participating in the proceedings but not filing a claim, whose legal interests may be affected by the outcome of the administrative court proceedings. A social organisation, for instance, even though not having legal capacity, may in certain instances be admitted as a participant to the administrative court proceedings.

The rules governing the submission of claims to the administrative courts have also been amended. Pursuant to the new provisions, a complaint against the activities (or lack of) of an administrative authority may be submitted to the administrative court via the administrative authority that is the object of the complaint. The plaintiff has 30 days from the day the decision in the case was delivered to submit his or her complaint to the relevant administrative authority. The administrative authority is now required to transfer the complaint, the case files and its response to the complaint to the administrative court within 30 days of filing. If the administrative authority fails to comply, the court may “punish” the administrative authority by assessing a fine. If the administrative authority, despite the fine, still does not provide the court with the required documents, and if the facts of the case and legal status of the case presented in the plaintiff’s complaint are not subject to question, the court, upon the motion of the plaintiff, may issue a ruling based solely upon the copy of the complaint submitted by the plaintiff.

The procedure to withdraw a complaint has been amended as well. Pursuant to new regulations, the court is bound by the withdrawal submitted by the plaintiff, except if, in the court’s opinion, such withdrawal is intended to circumvent the law or may cause an act or activity having a legal defect allowing for its invalidation to remain valid.

The new regulations abolish the procedure of an extraordinary appeal. As of now, a judgement rendered by an administrative court or a decision ending the proceedings may be appealed against to the Supreme Administrative Court. Such appeal may be brought by the party to the proceedings and certain third parties (so called “qualified entities”), such as the prosecutor or ombudsman. The basis for filing the appeal is drafted broadly, similar to the basis for filing such an appeal to the Supreme Court in civil proceedings. The basis for filing such appeal include: the infringement of substantive law by erroneous interpretation, or erroneous application or infringement of procedural provisions, if such infringement could have influenced the decision of the matter. Such appeal may be submitted to the court which issued the judgement or decision appealed against, within 30 days of receipt by the party of the decision or judgement with justification.

Nowością jest umożliwienie prowadzenia przed sądami administracyjnymi postępowania mediacyjnego i uproszczonego. Tryb uproszczony może być zastosowany, jeżeli strona zgłosi wniosek o skierowanie sprawy do trybu uproszczonego, a żadna z pozostałych stron w terminie czternastu dni od zawiadomienia o złożeniu wniosku nie zażąda przeprowadzenia rozprawy. Postępowanie mediacyjne jest wszczynane na wniosek skarżącego lub organu administracyjnego. Wniosek taki musi być złożony przed wyznaczeniem terminu rozprawy. Zakres postępowania mediacyjnego nie jest w ustawach ograniczony, może więc dotyczyć wszystkich aktów i czynności podejmowanych przez organy administracyjne.

ZAMÓWIENIA PUBLICZNE PO NOWEMU

Dostosowanie problematyki zamówień publicznych do przepisów Unii Europejskiej jest jednym z warunków terminowych wypłat z funduszy strukturalnych UE. Dlatego widoczny był pośpiech w pracach legislacyjnych nad nową ustawą o zamówieniach publicznych, która została uchwalona 29 stycznia 2004 roku, a opublikowana w Dzienniku Ustaw z 9 lutego 2004 roku. Ustawa weszła w życie 2 marca 2004 roku, z wyjątkiem części przepisów, które obowiązywać będą od 1 maja 2004 roku.

W art. 2 pkt 13 zdefiniowano pojęcie zamówień publicznych – przez zamówienia publiczne należy rozumieć odpłatne umowy zawierane między zamawiającym a wykonawcą, których przedmiotem są usługi, dostawy lub roboty budowlane. Przepisy nowej ustawy stosowane są w przypadku, gdy wartość udzielanego zamówienia przekraczać będzie równowartość wyrażonej w złotych kwoty 6.000 EURO. Podwyższeniu do 60.000 EURO uległ natomiast próg, do którego można stosować procedurę uproszczoną.

W przypadku zamówień o największej wartości, udzielanych w tzw. procedurze zastrzeżonej (tzn. powyżej 130.000 EURO dla dostaw lub usług oraz 5.000.000 EURO w przypadku robót budowlanych), na zamawiających nałożone zostały dodatkowe rygory. Informacja o zamówieniach przekraczających wyżej wspomniane sumy będą przekazywane przez zamawiającego do Urzędu Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich oraz publikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Nową grupą podmiotów, które zostały zobowiązane do stosowania ustawy, są nie będące jednostkami sektora finansów publicznych państwowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej. W związku z powyższym nowymi podmiotami podlegającymi ustawie są np. Lasy Państwowe.

Ustawa zawiera poprawiony, scalony i usystematyzowany katalog wyłączeń. Zgodnie z nowym katalogiem wyłączeń ustawa nie ma zastosowania do zamówień związanych, między innymi, z zobowiązaniami międzynarodowymi, umowami o pracę, a także nabyciem własności i innych praw do nieruchomości.

The possibility to conduct mediation or simplified proceedings before the administrative court is a novelty. A complaint may be decided in simplified proceedings if one of the parties to the dispute submits a motion to utilise such proceedings and no other party within 14 days of the date on which such motion is filed demands that a trial be held. Mediation proceedings may be used upon the motion of the plaintiff or the administrative authority. Such motion must be submitted before the trial date is announced. Mediation proceedings may be used to resolve all complaints regarding the action or inaction of an administrative authority.

NEW PUBLIC PROCUREMENT REGULATIONS

The adjustment of Poland's public procurement regulations to EU standards is one of the conditions for Poland to obtain structural funds. Due to the desire to obtain these structural funds, the Parliament quickly enacted the new Act on Public Procurement (the "Act"). The Act was enacted on 29 January 2004, and it was published in the Journal of Laws on 9 February 2004. The Act took effect on 2 March 2004, except for certain provisions which will take effect on 1 May 2004.

Article 2.13 defines "*public procurement contracts*" as being those contracts entered into for consideration by the contracting authority and the supplier concerning services, supplies, or construction services. The Act applies if the value of the contract exceeds the PLN equivalent of EUR 6,000. The limit, up to which simplified procurement proceedings may apply, has been increased to EUR 60,000.

Additional requirements have been imposed on the contracting authority in the case of high value contracts, awarded in accordance with more strict procedures (i.e. when the value of contract for services or supply exceeds EUR 130,000 and EUR 5,000,000 with respect to construction services). The contracting authority must now give notice of such procurements exceeding the above thresholds to the Office for Official Publications of the European Communities, and such notices should be published in the Official Journal of the European Union.

In contrast to the previous regulations, the scope of public entities required to apply these public procurement regulations has been expanded, to include state entities not having legal personality and not included in the public finance sector, such as State Forests.

The Act includes an updated uniform and ordered catalogue of exclusions. The Act does not apply to, in particular, contracts connected to international obligations, labor contracts and agreements to acquire ownership title or other rights in real property.

Wadą dotychczasowej ustawy, w kluczowym zakresie ustalenia wartości zamówienia, jest brak kompleksowych regulacji precyzujących, w jaki sposób należy ustalać wartość zamówienia. Zasadą przyjętą w nowej ustawie jest, że podstawę ustalenia wartości zamówienia stanowi całkowite szacunkowe wynagrodzenie wykonawcy, bez podatku od towarów i usług, ustalone przez zamawiającego z należytą starannością.

Zgodnie z nową ustawą zamówienia są udzielane w następujących trybach: przetargu nieograniczonego, przetargu ograniczonego, negocjacji z ogłoszeniem, negocjacji bez ogłoszenia, zapytania o cenę, zamówienia z wolnej ręki oraz aukcji elektronicznej. W szczególności novum stanowi dodatkowy tryb aukcji elektronicznej jako tryb udzielania zamówień za pomocą formularza umieszczonego na stronie internetowej. W trybie tym wykonawcy będą składać kolejne, korzystniejsze oferty (postąpienia), podlegające automatycznej klasyfikacji.

W zakresie swobody wyboru trybu przez zamawiającego zrównane zostały procedury przetargu nieograniczonego i przetargu ograniczonego, a w przypadku zamówień o wartości nie przekraczającej 60.000 EURO i zamówień sektorowych, niezależnie od wartości przedmiotu zamówienia – także negocjacji z ogłoszeniem.

Przepisy dotyczące przetargu ograniczonego uległy istotnej zmianie w stosunku do dotychczas obowiązującego stanu prawnego. Tryb ten może być stosowany zawsze, bez względu na okoliczności dotyczące wartości zamówienia lub jego specjalistycznego charakteru.

Inaczej niż dotychczas uregulowano długość terminów składania wniosków o dopuszczenie do udziału w przetargu oraz sposób ich liczenia. Jeżeli wartość zamówienia nie przekracza 60.000 EURO, zamawiający wyznacza termin składania wniosków o dopuszczenie do udziału w przetargu nie krótszy niż 15 dni od dnia ogłoszenia o zamówieniu. Jeżeli natomiast wartość zamówienia przekracza 60.000 EURO, termin składania wniosków o dopuszczenie do udziału w przetargu nie może być krótszy niż 52 dni od dnia przekazania Prezesowi Urzędu Zamówień Publicznych ogłoszenia o zamówieniu. Skrócono terminy obowiązujące przy przetargach ograniczonych: co najmniej 7 dni przy zamówieniach do wartości 60.000 EURO oraz 40 dni przy zamówieniach przekraczających 60.000 EURO.

Nowością jest zaliczenie prac projektowych do robót budowlanych. Oznacza to, że organizowany będzie jeden przetarg na projekty wraz z robotami. W zgodzie z uregulowaniami UE wprowadzono obowiązek stosowania procedur zamówień publicznych do koncesji na roboty budowlane. Udzielane będą wtedy, gdy wykonawca podejmie się wybudowania obiektu budowlanego w zamian za prawo do jego eksploatacji (może się to łączyć z częściową zapłatą). Wprowadzenie w ustawie rozdziału poświęconego zamówieniom sektorowym wynika z konieczności pełnej implementacji do polskiego porządku prawnego postanowień dyrektywy 93/38/EWG, która obejmuje swoim zakresem

The Act does not include comprehensive regulations governing the manner in which a contract's value is calculated, which is one of its major disadvantages. According to the Act, the value of the contract should be established on the basis of an estimate of the total expected remuneration of the supplier, VAT excluded, as determined by the contracting authority acting with due diligence.

In accordance with the Act, contracts will be awarded in the following procedures: unlimited tendering, limited tendering, negotiations with notice, negotiations without notice, request for quotation, single-source procurements and electronic auction. In particular, electronic auctions are a novelty. By such auctions contracts may be awarded by filing a form via the contracting authority's web site. By utilizing this procedure, suppliers may submit additional, more beneficial, tenders, which will be automatically classified.

The same rules governing the ability of the contracting authority to choose the type of procurement procedure apply to both unlimited and limited tendering, and in case of awarding contracts not in excess of EUR 60,000 in value and sector contracts, regardless of their value – also to negotiations with notice.

The regulations governing limited tendering have also been changed. The contracting authority will always be able to apply limited tendering procedures, regardless of the value of the contract or professional nature of the contract.

The time frame in which to file applications to participate in a tender, together with the manner of calculating such timeframes, have been amended. If the value of the contract does not exceed EUR 60,000, the contracting authority shall set a deadline for filing applications for admission, not shorter than 15 days following publication of the announcement. If the value of the contract exceeds EUR 60,000, the deadline for filing such applications may not be shorter than 52 days following notification being given to the President of the Public Procurement Office. The time limits in limited tendering have been shortened to at least 7 days if the value of the contract does not exceed EUR 60,000 and 40 days if the value of the contract exceeds EUR 60,000.

Design work has been added to construction activities, which is a novelty. As such, only one procurement procedure will be organized for both: design and construction. In compliance with EU laws, the public procurement rules shall apply to licenses for construction activities. A license will now be granted if the contractor undertakes to erect a building in exchange for the right to use and manage the building (which may constitute part payment). In the Act, a new chapter governing the sector contracts has been introduced, owing to the requirement to implement Directive 93/38/EEC, coordinating the procurement procedures of entities operating in the water, energy, transport and telecommunications sectors. The above sectors should be

działalność w sektorach wydobywczym, gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji. Uzasadnieniem objęcia tych sfer aktywności gospodarczej przepisami o zamówieniach publicznych była potrzeba zapewnienia rzeczywistego otwarcia rynków dla swobodnego przepływu towarów oraz usług.

Duże znaczenie dla zamawiających i przedsiębiorców ma wprowadzona możliwość kontynuowania postępowania przetargowego, nawet gdy wystartuje do niego tylko jedna firma. W nowej ustawie dopuszczono także możliwość korygowania błędów rachunkowych, co rozluźni zbyt rygorystyczny, który niejednokrotnie był przyczyną eliminowania firm za „groszowe” pomyłki.

Postępowania o udzielenie zamówienia wszczęte przed dniem wejścia w życie ustawy oraz dotyczące ich postępowania odwoławcze oraz kontrolne będą prowadzone na dotychczasowych zasadach.

Na zakończenie warto podkreślić, że nowe przepisy pozwalają na odwołanie się od decyzji dotyczących zamówień publicznych przy wszystkich udzielanych zamówieniach, bez względu na wartość zamówienia, a nie jak to było do tej pory, do tych, których wartość przekracza 30.000 EURO.

WYBRANE ZAGADNIENIA DOTYCZĄCE NOWELIZACJI KODEKSU SPÓŁEK HANDLOWYCH

Na początku roku weszła w życie nowelizacja Kodeksu spółek handlowych. Oprócz zmian merytorycznych zostały wprowadzone również zmiany mające na celu usunięcie niejasności, które pojawiły się w trakcie stosowania k.s.h. Ze względu na fakt, że nowelizacja jest dosyć obszerna, poniżej prezentujemy jedynie wybrane zagadnienia mające znaczenie praktyczne.

Do zmian, których celem było usunięcie niejasności w redakcji przepisów, należy zmiana dotycząca definicji spółki dominującej. W poprzednio obowiązującym stanie prawnym spółką dominującą była spółka handlowa, jeśli więcej niż połowa członków zarządu jednej spółki (dominującej) była jednocześnie członkami zarządu innej spółki (zależnej). W obecnie obowiązującym stanie prawnym zależność ta uległa odwróceniu i aktualnie spółką dominującą jest spółka handlowa, jeśli członkowie jej zarządu lub rady nadzorczej stanowią więcej niż połowę członków zarządu innej spółki kapitałowej. Należy podkreślić, że przedstawiona powyżej zmiana wpłynęła również na zmianę definicji „cudzoziemca” w ustawie o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców, która definiując pojęcie „cudzoziemca” odwołuje się do definicji „spółki dominującej” w k.s.h.

W zakresie nowelizacji dotyczącej spółek osobowych najważniejsza zmiana odnosi się do obowiązku przekształcenia spółki cywilnej w spółkę jawną. Dotychczas obowiązek taki

governed by the Act, owing to the need to factually open Polish markets to the free movement of goods and services.

Under the new regulations, if only one bid is received on a public tender, the contracting authority will be able to continue the tender procedure as opposed to canceling the tender as under the previous regulations. Additionally, under the Act it will now be possible to correct calculation mistakes. Such solution should make the provisions of the Act more flexible. Under the previous regulations companies have often been eliminated from a public tender for simple calculation mistakes.

All tendering procedures opened before the Act took effect and any connected complaints and appellate proceedings will remain subject to the previous provisions.

In summary, it is worth noting that the new provisions now enable a bidder to appeal against the award of public procurement contracts, regardless of the value of such contract. Until recently, such right of appeal only existed if the value of the contract exceeded EUR 30,000.

SELECTED ISSUES CONCERNING AMENDMENTS TO THE COMMERCIAL COMPANIES CODE

Early this year amendments to the Commercial Companies Code (the “Code”) took effect. Apart from substantive changes, several provisions were introduced, which are intended to resolve certain ambiguities in applying provisions of the Code. Due to the large number of amendments, our comments are limited to the most significant changes.

The amendments intended to clarify the Code include a change in the definition of what constitutes a “*dominant company*”. Under the previous regulations, a company was considered as being dominant if at least half of the members of the management board of the (dominant) company were also members of the management board of another company (subsidiary). Under the current rules, this relation has been reversed. Currently, a commercial company is considered dominant if its management or supervisory board members constitute more than half of the members of the management board of another company. Of particular importance, this amendment alters the definition of a “*foreigner*” within the meaning of another law, the Act on the Acquisition of Real Properties by Foreigners, which act defines a foreigner by, in particular, invoking the definition of the “*dominant company*” included in the Code.

Among the amendments concerning partnerships the change regarding the transformation of a civil law partnership to a registered partnership is significant. Under the previous

powstawał w momencie, gdy przychody netto ze sprzedaży w spółce cywilnej w każdym z kolejnych lat obrotowych osiągnęły równowartość w walucie polskiej 400.000 euro. Znowelizowane przepisy zawierają odwołanie do pułapu wyznaczonego przez ustawę o rachunkowości, który aktualnie wynosi 800.000 euro.

Wśród nowych przepisów dotyczących spółek osobowych wyróżnić należy również umożliwienie zawiązywania spółek partnerskich inżynierom.

Znaczenie dalej idąca była nowelizacja przepisów k.s.h. dotyczących spółek kapitałowych (spółka z ograniczoną odpowiedzialnością i spółka akcyjna). Do najważniejszych zmian zaliczyć należy obniżenie minimalnej wartości udziału z 500 zł do 50 zł oraz akcji z 1 zł do 1 gr. Również wiele kłopotów w praktyce sprawiał art. 230 k.s.h. przewidujący sankcję nieważności za rozporządzenie prawem lub zaciągnięcie zobowiązania o wartości dwukrotnie przewyższającej wysokość kapitału zakładowego bez zgody wspólników (w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością). W wyniku nowelizacji art. 230 k.s.h. zawarcie umowy bądź dokonanie innej czynności prawnej przekraczającej dwukrotność kapitału zakładowego bez odpowiedniej zgody wspólników nie skutkuje już nieważnością takiej czynności. Kolejną ważną zmianą dotyczącą spółek kapitałowych jest zmiana sposobu podziału zysku. Aktualnie zysk przeznaczony do podziału będzie musiał zostać pomniejszony o udziały własne danej spółki. Warto zwrócić również uwagę na nowe przepisy dotyczące przymusowego wykupywania drobnych akcjonariuszy (squeeze-out). Zmiana ta polega na podwyższeniu kwalifikowanej większości głosów, przewidzianej dla podjęcia uchwały o przymusowym wykupie z 90% do 95%. W spółce akcyjnej wprowadzono również zmiany w zakresie rozszerzenia zakazu wydawania wiążących poleceń zarządowi. Uzasadnieniem tej zmiany było przywrócenie mocniejszej pozycji zarządowi, który jako główny organ prowadzący sprawy spółki i ponoszący odpowiedzialność za swoje decyzje, powinien zachować większą samodzielność.

NEGOCJACJE W KODEKSIE CYWILNYM PO ZMIANACH

Ustawa z dnia 14 lutego 2003 roku o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 49, poz. 408), która weszła w życie z dniem 25 września 2003 roku, rozbudowała regulację procesu zawierania umów. Rozszerzeniu uległo między innymi unormowanie negocjacji między stronami.

Zasady zawierania umowy w drodze negocjacji nie uległy zmianie (przy czym termin „negocjacje” zastąpił dawny termin „rokowania”). Nadal, jeżeli strony prowadzą negocjacje w celu zawarcia oznaczonej umowy, umowa zostaje zawarta, gdy strony dojdą do porozumienia co do wszystkich jej postanowień, które były przedmiotem negocjacji.

Dodatkowo jednak wprowadzony został przepis regulujący odpowiedzialność odszkodowawczą za tzw. winę w

regulations, such obligation to transform the manner of partnership arose when the net income generated from trade in the civil law partnership exceeded the PLN equivalent of EUR 400,000. The amended regulations raise the threshold amount to the amount specified in the Accounting Act, which today is EUR 800,000.

Additionally, under the amended Code, engineers will now be able to establish professional partnerships.

The regulations governing companies (limited liability companies and joint stock companies) have been altered as well. The major changes include the reduction of the minimum value of a share in a limited liability company from PLN 500 to PLN 50, and in a joint stock company – from PLN 1 to PLN 0,01. In the past, Article 230 of the Code caused many practical problems. Pursuant to this article, in a limited liability company any disposition of a right or taking on an obligation in excess of double the amount of the company's share capital required a shareholders resolution, the lack of which would cause such action to be null and void. Now, due to the new amendments, entering into an agreement or taking on an obligation exceeding two times the value of the company's share capital without the relevant consent of shareholders no longer causes the action to be null and void. Another change involves the manner in which a company's profits are distributed. Under the new regulations, the profit to be paid out will be reduced by the company's own shares. The rules governing the squeeze-out of minority shareholders have also been amended. The qualified majority of votes necessary to adopt a squeeze-out resolution has been increased from 90 to 95%. In a joint stock company, the changes were introduced extending the ban on issuing binding orders to the management board. The reason for such change was the need to strengthen the position of the management board, which, as the company's main governing body, should remain independent.

NEGOTIATIONS IN THE AMENDED CIVIL CODE

Recent amendments to the Civil Code, based upon the Act of 14 February 2003 (Journal of Laws no. 49, Item 408) (“the Act”), took effect on 25 September 2003. The Act introduces in particular new regulations regarding the conclusion of contracts. In particular, the provisions regulating negotiations have been expanded.

The regulations regarding the creation of a contract by means of negotiation have not been amended. If the parties negotiate the specific terms of a contract, such contract will be made once all parties have reached a common understanding as to all negotiated sections of the contract.

Additionally, a provision governing liability for damages resulting from the so-called “wrongful contracting” (*culpa in*

kontraktowaniu (*culpa in contrahendo*). Zgodnie z tym przepisem, strona, która rozpoczęła lub prowadziła negocjacje z naruszeniem dobrych obyczajów, w szczególności bez zamiaru zawarcia umowy, jest obowiązana do naprawienia szkody, jaką druga strona poniosła przez to, że liczyła na zawarcie umowy. Jest to odpowiedzialność za szczególny rodzaj czynu niedozwolonego, który polega na rozpoczęciu lub prowadzeniu negocjacji z naruszeniem dobrych obyczajów, czyli ogólnie przyjętych zasad lojalnego postępowania wobec kontrahenta.

Przykładem winy w kontraktowaniu może być odstąpienie od negocjacji z nieistotnego powodu lub bez podania powodu, celowe opóźnianie, celowe wprowadzanie kontrahenta w błąd, bezzasadne odmawianie informacji istotnych dla prowadzonych rokowań lub świadome składanie propozycji niemożliwych do zaakceptowania.

Jeżeli normalnym następstwem nielojalnego zachowania w trakcie negocjacji jest szkoda, jaką druga strona poniosła przez to, że liczyła na zawarcie umowy, nielojalny partner negocjacji jest obowiązany do naprawienia takiej szkody. Odszkodowanie powinno wynagrodzić to, co druga strona utraciła w skutek prowadzenia nieskutecznych negocjacji, jak i to, co mogłaby osiągnąć, gdyby ich nie prowadziła. Nie może ono jednak obejmować tego, co uzyskałaby w wyniku zawarcia i wykonania negocjowanej umowy lub umowy z innym kontrahentem.

Wprowadzone przepisy nie ograniczają, ale również nie regulują zawierania w trakcie rokowań różnego rodzaju porozumień przedkontraktowych, dotyczących sposobu ich prowadzenia. Mogą to być, w zależności od treści i formy, zarówno niewiążące listy intencyjne, świadczące o zamiarze prowadzenia negocjacji w dobrej wierze i przedstawiające stanowisko kontrahentowi, jak i wiążące umowy o negocjacje, nakładające określone obowiązki na strony.

Wprowadzona została również ochrona informacji przekazywanych kontrahentowi w toku negocjacji „z zastrzeżeniem poufności”. Druga strona jest obowiązana do nieujawniania i nieprzekazywania ich innym osobom oraz do niewykorzystywania tych informacji dla własnych celów, chyba że strony uzgodniły inaczej. W razie niewykonania lub nienależytego wykonania tego obowiązku, poszkodowany może żądać od drugiej strony naprawienia powstałej szkody albo wydania uzyskanej przez nią korzyści. Do powstania tej odpowiedzialności konieczne jest, aby informacje przekazane w trakcie negocjacji były poufne oraz aby jako takie zostały drugiej stronie przekazane.

contrahendo) was introduced. The new provision stipulates that if a party to the negotiations acts in a manner that is considered contrary to good business practice, and in particular if the party had no intention to actually sign the contract, such party will be liable to the other party for damages suffered thereby as a result of believing that the contract would be eventually executed. This provision provides for special tortious liability for initiating and conducting negotiations in such a manner as to infringe upon good business practice; with such practice being understood as generally accepted provisions of loyal and fair dealings with the other party.

Examples of wrongful contracting include, among others: withdrawal from negotiation without any serious excuse or providing such reason to the other party, causing intentional delays in negotiation, intentionally misleading the other party, unreasonable refusal to provide requested information necessary to conduct negotiations and making unrealistic demands unacceptable for the other party.

If such unfair behaviour during the course of negotiation results in the other party incurring a loss, suffered as a result of relying on such contract being concluded, the offending party will be liable for such damage. The amount of compensation due resulting from such negotiations will include the actual amount lost by the innocent party in engaging in such negotiations and the amount that could have been attained by the innocent party if such negotiations had never commenced. The amount of damages does not include the amount the innocent party would have earned if such contract had been concluded or if the innocent party had concluded such contract with a third party.

The recent changes do not limit, nor do they regulate any agreements or understandings entered into in advance of entering into an agreement if the purpose is to regulate the conduct of negotiations. For example, such pre-contractual agreements might include non-binding letters of intent, designed to set forth the guidelines for *bona fide* negotiation, as well as binding agreements on negotiations imposing specific obligations on each party.

Additionally, the amendments are designed to further protect information exchanged between the contracting parties during negotiation and marked as confidential. A party to a contract is not free to disclose or convey such information to third parties or use such information for its own purposes, unless the release or use of such information is agreed to by the parties. In case of non-performance or improper performance of the above obligations, the innocent party may demand from the other party the redress of all damages or the surrender of any benefits obtained as a result of violating these regulations. In order to claim such damages, such information must have been confidential and must have actually been disclosed as confidential to another party.

ZATRUDNIANIE PRACOWNIKÓW TYMCZASOWYCH

Z dniem 1 stycznia 2004 roku weszła w życie ustawa o zatrudnianiu pracowników tymczasowych (Dz. U. Nr 166, poz. 608).

Ustawa ta reguluje zatrudnianie pracowników tymczasowych przez Agencje Pracy Tymczasowej (APT) oraz kierowanie tych pracowników i osób nie będących pracownikami APT do wykonywania pracy tymczasowej na rzecz tzw. „pracodawcy użytkownika”. Pracownikiem tymczasowym jest osoba zatrudniona przez APT wyłącznie w celu wykonywania pracy tymczasowej i pod kierownictwem pracodawcy użytkownika.

Pracę tymczasową ustawa definiuje jako wykonywanie na rzecz danego pracodawcy użytkownika przez okres nie dłuższy niż wskazany w ustawie (tj. co do zasady w okresie obejmującym 36 kolejnych miesięcy nie dłużej niż 12 miesięcy, wyjątkowo do 36 miesięcy) zadań o charakterze sezonowym lub których terminowe wykonanie przez pracowników zatrudnionych przez pracodawcę użytkownika nie byłoby możliwe lub których wykonanie należy do obowiązków nieobecnego pracownika. Pracowników tymczasowych nie może jednak zatrudniać pracodawca, który podczas 6 miesięcy przed planowanym przyjęciem pracownika tymczasowego dokonał zwolnień grupowych.

APT podpisują z osobami „do wynajęcia” umowy o pracę albo na czas określony albo na czas wykonywania określonej pracy. Wyjątkowo mogą to być umowy cywilnoprawne np. zlecenie. Przed każdym podjęciem pracy ATP kieruje pracownika na badania lekarskie.

Ustawa narzuciła też treść i formę umów między APT a pracodawcą użytkownikiem. Pracodawca musi złożyć na piśmie zamówienie i uzgodnić kwestie konieczne do skonkretyzowania umowy o pracę, którą agencja ma zawrzeć z wynajmowanym pracownikiem.

Pracodawca użytkownik jest obowiązany do przestrzegania zasady równego traktowania pracowników tymczasowych w szczególności pod względem warunków pracy i płacy oraz jednakowego dostępu do świadczeń socjalnych. W razie nieprzestrzegania tej zasady pracownik ma prawo wystąpić z roszczeniami do APT, a agencji przysługuje regres do pracodawcy. Zatrudniając pracownika tymczasowego na okres do 6 miesięcy pracodawca nie musi uzyskiwać zgody organizacji związkowej (wystarczy powiadomienie).

Za nieprzestrzeganie przez pracodawcę użytkownika obowiązku zapewnienia pracownikowi bezpiecznych i higienicznych warunków pracy, a także za brak uzgodnienia na piśmie z APT obowiązków pracodawcy, pracodawca podlega karze grzywny.

Ustawa implementuje m.in. przepisy dyrektywy Rady 91/383/EWG z dnia 25 czerwca 1991 r. uzupełniającej przepisy mające wspierać poprawę bezpieczeństwa i zdrowia w pracy

EMPLOYMENT OF TEMPORARY WORKERS

On 1 January 2004 the Act on the Employment of Temporary Workers took effect (Journal of Laws no. 166 Item 608) (the “Act”).

The Act governs the rules of employment of temporary workers by a temporary employment agency (“TEA”) and of assigning temporary workers and persons not employed by a TEA to work for a third party making use of the workers’ services (so called “user-employer”). Any person employed by a TEA exclusively to work on a temporary basis under the control of the user-employer shall be deemed to be a temporary worker.

The Act defines temporary employment as performing: (i) seasonal work, (ii) work, which could not be performed within the specified timeframe by the employees of the user – employer, or (iii) work, which should otherwise be performed by an absent employee, for the given user-employer for a time limit specified in the Act (i.e. as a rule not exceeding 12 months in a time period of 36 months; in particular cases – up to 36 months). An employer, who 6 months before contracting a temporary worker conducted mass layoffs, may not employ temporary workers.

A TEA and the temporary worker will need to sign an employment contract, either for a fixed duration or for performing a specified task. In exceptional cases a civil law agreement may be signed, such as a mandate agreement. Before the worker begins his or her assignment, the TEA must arrange for a medical examination of the worker.

The Act also specifies the contents and form of the contracts entered into between a TEA and the user-employer. The employer must submit an order in writing and must specify all issues to be included in the employment contract between the TEA and the hired worker.

The user-employer may not discriminate against temporary workers, in particular with regard to the conditions of work, remuneration and access to the social benefits offered to its regular employees. If the user – employer violates this rule, the temporary worker may bring a claim against the TEA, who would then have recourse against the user-employer. If the user-employer would like to hire a temporary worker for a period not exceeding 6 months, the employer does not have to obtain the consent of its trade unions (a notice will suffice).

If the user-employer does not provide a safe and hygienic work environment or if the user-employer does not agree with the TEA in writing on the employer’s duties, the user-employer will be subject to a monetary fine.

The Act is intended to implement Council Directive 91/383/EEC of 25 June 1991, supplementing the measures to encourage improvements in the safety and health at work of

pracowników pozostających w stosunku pracy na czas określony lub w tymczasowym stosunku pracy.

NOWELIZACJA USTAWY O PODATKU OD CZYNNOŚCI CYWILNOPRAWNYCH

W dniu 19 grudnia 2003 r. Sejm uchwalił ustawę nowelizującą ustawę o podatku od czynności cywilnoprawnych (PPC), opublikowaną w Dzienniku Ustaw z dnia 15 stycznia 2004 r. (Dz. U. Nr 6, poz. 42).

Celem nowelizacji jest w szczególności dostosowanie ustawy o PPC do regulacji unijnych w zakresie opodatkowania czynności związanych z tworzeniem, przekształcaniem, podziałem i łączeniem spółek, podwyższaniem kapitału, wnoszeniem wkładów i dokonywaniem dopłat. Zmianie ulegnie również opodatkowanie pożyczek udzielanych spółkom przez wspólników (akcjonariuszy).

Do najważniejszych zmian zaliczyć należy następujące:

Modyfikacji ulega definicja zmiany umowy spółki. Poza nową jej systematyką na podkreślenie zasługuje fakt, iż w przypadku spółek kapitałowych za zmianę umowy spółki uważać się będzie jedynie wniesienie lub podwyższenie wniesionego do spółki wkładu, którego wartość spowoduje podwyższenie kapitału zakładowego, oraz dopłaty. A zatem, poza zakresem opodatkowania PCC znajdują się pożyczki udzielane spółce kapitałowej przez wspólników (akcjonariuszy), co znajduje potwierdzenie w rozszerzeniu katalogu czynności zwolnionych od PPC właśnie o pożyczki udzielone przez wspólnika (akcjonariusza) spółce kapitałowej.

Ponadto, opodatkowaniu PPC podlegać również będzie przeniesienie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rzeczywistego ośrodka zarządzania spółki kapitałowej lub jej siedziby – także wtedy, gdy czynność ta nie spowoduje podwyższenia kapitału zakładowego - jeżeli rzeczywisty ośrodek zarządzania lub siedziba nie znajdowały się poprzednio na terytorium państwa członkowskiego UE, bądź jeżeli znajdowały się na terytorium takiego państwa, jeżeli umowa spółki nie podlegała podatkowi kapitałowemu. Wyjaśnić należy, że w rozumieniu ustawy siedzibą spółki jest siedziba spółki określona w umowie (statucie) spółki, a rzeczywistym ośrodkiem zarządzania – miejscowość, w której mieści się siedziba organu zarządzającego. Podstawę opodatkowania w takim przypadku stanowić będzie wartość kapitału zakładowego takiej spółki.

Ujednoliconą zostanie stawka PCC od umowy (zmiany umowy) spółki. Zrezygnowano z obowiązującej dotychczas w tym zakresie regresywnej skali opodatkowania opartej o stawki 1%, 0,5% oraz 0,1%. Po wejściu nowelizacji w życie stawka PPC od umowy (zmiany umowy) spółki wynosić będzie 0,5%, bez względu na wartość przedmiotu opodatkowania, przy czym od podstawy opodatkowania odliczać się będzie m.in. kwoty dopłat w spółce kapitałowej, które były opodatkowane PCC, a następnie zostały przeznaczone na podwyższenie kapitału zakładowego, czy też stosowne opłaty sądowe i opłaty za ogłoszenia w Monitorze Sądowym i Gospodarczym.

workers with a fixed-duration employment relationship or a temporary employment relationship.

AMENDMENTS TO THE ACT ON TRANSFER TAX

On 19 December 2003 the Sejm enacted amendments to the Transfer Tax Act (the “Act”), published in the Journal of Laws on 15 January 2004, No. 6, Item 42.

The amendments are intended to adjust the Act to EU requirements concerning the taxation of activities involving the establishment, transformation, corporate mergers and divisions, share capital increases, capital contributions and making additional payments. The rules governing the taxation of loans granted by companies to their shareholders have also been amended.

The most significant amendments include the following:

The definition of what constitutes an amendment to a company’s articles of association has been altered. Apart from the new structure of the definition, it should be emphasized, that in the instance of a limited liability or joint stock company, only the payment of a contribution or increase in the amount previously paid, which results in an increase in the company’s share capital or any additional payments, will now be deemed to constitute an amendment to the company’s articles of association. Loans granted to the company by its shareholders will not be subject to transfer tax. Such conclusion is confirmed by the expanded list of transactions now exempt from the transfer tax.

Moreover, the relocation of a company’s establishment or its legal seat to Poland will now be subject to the transfer tax - also if such relocation does not cause the share capital of the company be increased – if the establishment or the seat have not been located previously in a Member State of the European Union or if they have been located on such territory, but the articles of association of the company were not subject to capital tax. Pursuant to the Act, the company’s seat is deemed to be the seat specified in the company’s articles of association. The establishment is deemed to be located in a city, where the management board of the company is located. The share capital of the company will constitute its tax base.

The rates of transfer tax due on the articles of association or amendments thereto have now been unified. The regressive tax rate of 1%, 0.5% and 0.1% valid previously has been abolished. Instead, after the amendments take effect, the transfer tax rate due on the articles of association will be equal to 0.5%, regardless of the value of the subject of taxation. The following shall be, in particular, deductible from the tax base: additional payments, which had been subject to the transfer tax and subsequently were appropriated for the increase of the share capital, or court fees or fees for announcement in *Monitor Sądowy i Gospodarczy*.

Powyższe zmiany zaczną obowiązywać z dniem wejścia Polski do UE.

Wśród zmian, które już weszły w życie, wyróżnić należy wyłączenie spoza zakresu opodatkowania PCC umów sprzedaży lub zamiany rzeczy, które w rozumieniu przepisów prawa celnego stanowią towary wprowadzone do wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego, a także objęte procedurą składu celnego.

NOWELIZACJA USTAWY – PRAWO WŁASNOŚCI PRZEMYSŁOWEJ

W marcu 2004 roku weszła w życie nowelizacja ustawy – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2004 r., Nr 33, poz. 286). Jest to już kolejna nowelizacja tej ustawy, obejmująca m.in. zmianę niektórych przepisów dotyczących znaków towarowych i oznaczeń geograficznych. W szczególności wprowadzono definicję znaku towarowego podrobionego oraz definicję znaku wcześniejszego.

Nowelizacją wprowadzono też kompleks przepisów dotyczących postępowania spornego oraz przepisy porządkujące organizację Urzędu Patentowego. Nastąpiła likwidacja Izby Odwoławczej oraz włączenie do struktury organizacyjnej Urzędu komórki zajmującej się postępowaniem spornym. Zmianie uległy również normy regulujące sytuację ekspertów, asesorów i aplikantów eksperckich.

The above amendments will take effect after Poland joins the EU.

The amendments, which have taken effect already, include the exemption from the imposition of the transfer tax those transactions involving the sale or exchange of movable items, meaning goods, as defined in the Polish customs law, placed in a customs free zone or customs free warehouse or included in the customs warehouse procedure.

AMENDMENTS TO THE INDUSTRIAL PROPERTY LAW

In March 2004 the amendments to the Industrial Property Law took effect (Journal of Laws of 2004, no. 33, Item 286). The amendments, in particular, change certain provisions relating to trade marks and geographical names. In particular, the definitions of a counterfeit trade mark and an earlier trademark have been introduced.

A number of provisions were introduced governing dispute proceedings and the structure of the Patent Office. Appeals will no longer be handled by the Appellate Chamber, as it has been closed, but will now be dealt with by a new division in the Patent Office. The provisions governing the status of experts, assessors, and expert trainees were amended.

Nadzór nad przygotowaniem publikacji / Supervising Editor: Wojciech Jacyno

Miller Canfield

ul. Batorego 28-32
81-366 **Gdynia**
Tel. (48-58) 782-0200
Fax (48-58) 782-0201

ul. Nowogrodzka 11
00-513 **Warszawa**
Tel. (48-22) 447-4300
Fax (48-22) 447-4301

ul. Francuska 35/37
40-027 **Katowice**
Tel. (48-32) 757-2414
Fax (48-32) 757-2483

www.millercanfield.com

Ann Arbor, MI
Detroit, MI
Grand Rapids, MI
Howell, MI
Kalamazoo, MI
Lansing, MI
Monroe, MI
Troy, MI
New York, NY
Washington, D.C.
Pensacola, FL
CANADA: Windsor, ON

babicki@pl.millercanfield.com
chelchowski@pl.millercanfield.com
wegrzynowski@pl.millercanfield.com

Zastrzeżenie: Niniejsza publikacja została przygotowana dla klientów i pracowników kancelarii Miller Canfield. Ma ona na celu jedynie przedstawienie streszczenia niektórych wydarzeń prawnych z wybranych dziedzin prawa. Z tego powodu informacje zawarte w niniejszej publikacji nie powinny stanowić podstawy do podjęcia jakiegokolwiek decyzji dotyczącej określonego kierunku działania. Informacje te nie mogą też być traktowane jako porada prawna ani nie zastępują szczegółowej opinii prawnej w konkretnej sprawie. W każdym przypadku należy skorzystać z usług doradców prawnych w celu weryfikacji, czy odpowiednie przepisy prawa mają zastosowanie do określonej sytuacji.

Disclaimer: This publication has been prepared for clients and professional associates of Miller Canfield. It is intended to provide only a summary of certain recent legal developments of selected areas of law. For this reason the information contained in this publication should not form the basis of any decision as to a particular course of action; nor should it be relied on as legal advice or regarded as a substitute for detailed advice in individual cases. The services of a competent professional adviser should be obtained in each instance so that the applicability of the relevant legislation or other legal development to the particular facts can be verified.